Dosarul nr.2-19857/22 2-22132459-12-2-09092022-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărîrii a fost pronunțat public la 17 mai 2024.
Cererea de apel a fost depusă la 20 mai 2024, însă recepționată contra semnătură la 23 mai 2024 (luând în considerație faptul că, în perioadele: 12 iulie 2024-31 iulie 2024, inclusiv și 02 septembrie 2024-20 septembrie 2024, judecătorul s-a aflat în concediu, cât și 27 august 2024 - zi liberă).

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecătorul - Natalia Moldovanu
Grefier - Svetlana Pogorlovschi

în sediul instanței, în ședință de judecată publică, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. către *****privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Poziția, argumentele și solicitările reclamantului „Debit Lex” S.R.L..

La 07 septembrie 2022, avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. a depus în Judecătoria Chişinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată către *****privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.5-9).

Circumstanțele de fapt, prezentate de reprezentantul reclamantului, avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L., pot fi rezumate după cum urmează.

În fapt, la 19 iulie 2021 între compania ***** și compania „Debit Lex” S.R.L. a fost încheiat contractul de cesiune. Despre cesionarea creditului nebancar contractat de către pârât acesta a fost informat prin scrisoare recomandată, fapt confirmat prin copia avizului de recepție și a chitanței poștale anexată la actele dosarului.

Reprezentantul reclamantului, avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. a făcut referire la pct.1.1. și pct.1.4. din contractul de cesiune, art.823 alin.(1), art.826 alin.(1) și art.827 alin.(2) Cod civil și a menționat că, pârâtul și-a manifestat expres consimțământul la cesionarea datoriei sale către persoanele terțe, fapt confirmat prin clauza prevăzută la pct.5.2.1.-5.2.2. din contractul de credit nebancar încheiat între pârât și cedent.

A notat că, temei juridic de încasarea datoriei servește contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori **********încheiat la ***** prin care împrumutătorul ***** a oferit un împrumut sub formă de mijloace bănești cu dobândă, în sumă de 1 500 lei împrumutatului *****pe un termen de 30 zile pentru nevoi personale.

Astfel, a susținut că, părțile au convenit de comun acord că, dobânda împrumutului va fi de 270 lei, iar comisionul pentru acordarea împrumutului nebancar va constitui 179,55 lei, în conformitate cu prevederile pct.3.8. din contract, fiind stabilit şi graficul lunar de rambursare a împrumutului, comisionului şi a dobânzii.

Reclamantul „Debit Lex" S.R.L. a informat că, în perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul a încălcat în mod abuziv clauza contractuală prevăzută de pct.3.8. din contract exprimată prin nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului.

A indicat că, în conformitate cu prevederile pct.3.3.6. din contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori părțile au convenit de comun acord asupra faptului că, în caz de neexecutare de către debitor a plăților de rambursare a corpului creditului nebancar în conformitate cu prezentul contract, aceste sume se transformă în datorii şi pentru ele sunt aplicate penalități de 2% pentru fiecare zi de întârziere.

A menționat că, pârâtul deși a semnat contractul de credit nebancar în temeiul căruia a căzut de acord să-și onoreze obligațiunile corelative ce îi sunt opozabile - până în prezent nu a achitat nici un leu.

Astfel, la situația din 20 mai 2022 pârâtul are înregistrată o restanță la plată de 65 de zile.

Subsecvent a reținut că, penalitatea pârâtului se cifrează la suma de 4 050 lei, potrivit calculului detaliat prezentat, însă reclamantul a solicitat doar suma de 1 050,45 lei.

A făcut referire la art.art.1244 alin.(1), art.1247 alin.(1) Cod civil și art.9 alin.(1) lit.e) al Legii nr.1 din 16 martie 2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancară, menționând că, costul total al creditului nebancar nu trebuie să depășească dublul corp. Or, temeinicia solicitărilor reclamantului se confirmă prin faptul că, acestea nu depășesc dublu corp al împrumutului.

La caz este de reținut că, pârâtul nu s-a adresat cu nici o cerere către creditor privind informarea despre imposibilitatea onorării obligațiilor contractuale ca urmare a unui concurs de împrejurării grele, iar lipsa unei asemenea notificări confirmă reaua-credință a debitorului la executarea obligațiilor contractuale asumate.

A indicat că, în vederea soluționării prezentului litigiu pe cale amiabilă reclamantul a efectuat numeroase apeluri telefonice către pârât şi a expediat scrisori recomandate fapt ce nu s-au soldat cu nici un rezultat pozitiv în acest sens.

Cu privire la cheltuielile de judecată reclamantul a informat că, în vederea soluționării prezentului litigiu a apelat la serviciile avocatului Lunca Ion în vederea acordării asistenței juridice reale și necesare, fapt pentru ce a suportat cheltuieli, în

mărime de 1 000 lei. În suma dată reclamantul beneficiază de următoarele servicii: consultanță juridică cu privire la prevederile legale aplicabile speței, studierea tuturor înscrisurilor prezentate de reclamant, întocmirea și expedierea proiectului de notificare, întocmirea și expedierea proiectului cererii de chemare în judecată, autentificarea probelor, verificarea stării dosarului, efectuarea apelurilor telefonice către pârât și persoanele de contact, obținerea titlului executoriu. În total sunt estimate 4 ore de lucru care sunt tarifate cu 250 lei pentru o oră.

Prin urmare, avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex" S.R.L. a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 1 500 lei, cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 270 lei, cu titlu de dobândă, a sumei de 179,55 lei, cu titlu de comision, a sumei de 1 050,45 lei, cu titlu de penalitate, a sumei de 1 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei de 270 lei, cu titlu de taxă de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, a sumei de 6,95 lei, cu titlu de cheltuieli de corespondență, iar în total suma, în mărime de 4 276,95 lei.

În drept, acțiunea „Debit Lex" S.R.L. a fost întemeiată pe prevederile art.art.10, 823 alin.(1), 826 alin.(1), 827 alin.(2), 1247 alin.(1), 1249 Cod civil și art.art.56, 60, 96, 118, 166, 167 Cod de procedură civilă.

Poziția, argumentele și solicitările pârâtului ***.**

După depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea dispozițiilor art.art.100 alin.(1), 102 alin.(1), (3), (4), (6) Cod de procedură civilă - pârâtului *****i-au fost expediate <u>*repetat*</u> actele de procedură, la adresa din: mun.Chișinău, ***** fapt confirmat prin avizele de recepție a trimiterilor poștale nr*****, nr.*****(f.d.27-29, 94-95).

Potrivit mențiunilor executate de factorul poștal pe adeverințele de recepție, *****nu a recepționat corespondența, plicurile fiind restituite instanței cu mențiunile: „nereclamat".

Astfel, potrivit Hotărîrii pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poştale nr.1457 din 30 decembrie 2016, pct.104, trimiterile poştale interne nedistribuite se înapoiază expeditorului, iar cele internaționale nedistribuite se înapoiază către administraţia poştală a țării de origine ale cărei mărci de francare figurează pe trimitere.

Înainte de înapoiere, oficiul de destinație trebuie să indice pe trimitere cauza nedistribuirii: „Necunoscut" („Inconnu"), „Refuzată" („Refusé"), „Mutat" („Déménagé"), „Nereclamată" („Non réclamé"), „Adresă incompletă" („Adresse insuffisante") sau altă cauză, să înscrie pe fața trimiterii mențiunea „Retur" („Retour") şi să aplice ştampila sa de zi pe verso-ul scrisorii sau pe faţa cărţilor poştale.

Conform pct.2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.1457 din 30 decembrie 2016, prin noțiunea de trimitere „nereclamată" - se înțelege trimiterea poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Fiind constatat că, actele de procedură au fost expediate pârâtului la adresa de domiciliu înregistrată în Registrul de stat al populației, cât și din buletinul de identitate, dar acesta nu a recepționat corespondența, instanța a considerat că obligația pozitivă a instanței de comunicare a actelor de procedură, a fost îndeplinită în modul corespunzător.

Or, lipsa responsabilității pârâtului de a se prezenta la Oficiul Poștal pentru a ridica corespondența, atestă un comportament pasiv din partea pârâtului manifestat în cadrul prezentului proces.

Totodată, se reține că, la 23 ianuarie 2024 și 10 mai 2024, pârâtul *****a fost citat prin intermediul **telefonogramelor** pentru ședințele de judecată, apelurile fiind recepționate de către tatăl pârâtului (pe nume *****), care a fost informat despre cauza aflată pe rolul instanței de judecată și a fost obligat să informeze pârâtul despre ședința de judecată fixată și ***care, a susținut că, feciorul său nu are careva datorii față de reclamant, deoarece acestea au fost achitate de mama pârâtului, urmând să prezinte probe în acest*** *sens* (f.d.103, 107).

Totuși, pârâtul *****în ședințele de judecată din 15 aprilie 2024, ora 12.30 și din 17 mai 2024, ora 09.00, nu s-a prezentat, din motive necunoscute instanței și nu a depus referință asupra acțiunii formulate de „Debit Lex” S.R.L..

În conformitate cu art.56 alin.(3) Cod de procedură civilă, participanţii la proces sînt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligaţiilor procedurale, se aplică sancţiunile prevăzute de legislaţia procedurală civilă.

Conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod de procedură civilă, participanţii la proces sînt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. Instanţa judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În acest sens este pertinentă și practica CtEDO care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În plus, CtEDO reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal și informată despre obiectul cauzei, renunță în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franței, Hotărîrea din 23 noiembrie 1993, seria A nr.277-A, p.13, §31). Atitudinea părților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță și de a se apăra.

De altfel, se menționează că, în speță nu au fost întrunite temeiurile legale de citare publică a pârâtului conform prevederilor art.108 alin.(1), (5) Cod de procedură civilă, căci, la caz domiciliul pârâtului este cunoscut, astfel, conducându-se de prevederile art.186 Cod de procedură civilă, s-a dispus judecarea cauzei în baza probatoriului administrat la dosar.

Incidente procedurale.

La 07 septembrie 2022, avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată către *****privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată (f.d.5-9).

Primar, la 09 septembrie 2022 acțiunea a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Viorica Puica (f.d.1).

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Viorica Puica din 14 septembrie 2022, a fost acceptată cererea de chemare în judecată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă (f.d.23).

La 02 mai 2023 prin ordinul nr.198, s-a luat act de Hotărîrea CSM nr.142/8 din 02 mai 2023, prin care judecătorul Viorica Puica de la Judecătoria Chișinău (sediul Centru), a fost transferată temporar în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, pe o perioadă de 6 luni, începând cu 10 mai 2023.

Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Livia Mitrofan din 21 iunie 2023, a fost dispusă redistribuirea automat-aleatorie a cauzei unui alt judecător (f.d.88).

Cererea de chemare în judecată a fost repartizată repetat judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Natalia Moldovanu, la ***22 iunie 2023*** (f.d.89).

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Natalia Moldovanu din 26 iunie 2023, a fost fixată ședința de pregătire a cauzei de dezbateri judiciare, cu citarea părților și/sau reprezentanților săi (f.d.90-91, 92).

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului „Debit Lex” S.R.L., avocatul Lunca Ion, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA ***** din 23 mai 2022, nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal în corespundere cu prevederile art.102-105 Cod de procedură civilă, fapt confirmat prin semnăturile de pe avizele de recepție a trimiterilor poștale, însă prin cererea de chemare în judecată a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

În ședința de judecată, pârâtul *****nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal, în corespundere cu prevederile art.102-105 (f.d.27-29, 94-95) (*și art.108 Cod de procedură civilă (f.d.36), prin aviz publicitar efectuat și eliberat de către judecătorul Viorica Puica(f.d.30)),* fiind dispusă judecarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată de reprezentantul reclamantului în raport cu normele legale aplicabile speței, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L., din următoarele considerente.

Potrivit art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În corespundere cu art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu prevederile art.130 alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Conform art.239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Conform recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărîrilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărîrilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Instanţa judecătorească reiterează că, art.6 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, garantează dreptul justițiabilului la o hotărîre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărîrile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărîrea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Totodată, CEDO reiterează că, deși art.6§1 obligă instanțele să își motiveze hotărîrile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare

argument. Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărîrii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei.

Din lucrările dosarului rezultă că, la *****, între *****, în continuare, creditor, pe de o parte și *****, în continuare, debitor, pe de altă parte, a fost încheiat contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori *****, prin care creditorul ***** a acordat un credit, în sumă de 1 500 lei (o mie cinci sute) lei pe un termen de 30 zile, cu scadenţa la 16 martie 2022 și rambursarea acestuia conform graficului de rambursare (f.d.14-15).

Potrivit pct.3.1. al contractului de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori **********din *****, s-a stabilit că creditul nebancar se acordă pe perioadă de 30 (treizeci) zile și creditul nebancar se acordă debitorului de la ***** până la 16 martie 2022 (f.d.14-15).

Întru confirmarea distribuirii plății în numerar către *****, reclamantul a prezentat copia dispoziției de plată la casa nr.148 din *****, în care este indicat că reclamantul a distribuit plata în numerar către *****(f.d.16).

Totodată, se reține că **anterior** încheierii **contractului de credit nebancar din *****, în speță, la **19 iulie 2021** a fost încheiat **contractul de cesiune** a creanței nr.1 (f.d.17-18) între *****, în calitate de cedent și „Debit Lex” S.R.L., în calitate de cesionar, prin care părțile au convenit că, obiectul prezentului contract constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi

Potrivit pct.2.1. al contractului indicat supra, cesionarul se obligă să achite cedentului prețul cesiunii conform anexei nr.1.

La pct.8.1. din contractul de cesiune *****, părțile au mai stabilit că, din data semnării **actului de predare-primire** a creanțelor cesionarul este creditor nou față de debitor și va acționa în calitate de creditor, din nume și pe cont propriu, inclusiv în procedura de recuperare a creanței în faza judiciară și/sau cea de executare.

În vederea soluționării litigiului pe care amiabilă, la 23 mai 2022 a fost expediată în adresa pârâtului notificarea, nr.836 prin care pârâtului i-au fost comunicate pretențiile „Debit Lex” S.R.L. și posibilitatea de a achita datoria în termen de 7 zile din momentul recepționării înștiințării sau de a recurge la procedura de mediere prejudiciară, însă notificarea a rămas fără răspuns, dat fiind faptul că aceasta a fost restituită reclamantului cu mențiunea „nereclamat” (f.d.22, 22-verso).

Deci, instanța de judecată conchide că, reclamantul „Debit Lex” S.R.L. a inițiat în instanță o acțiune cu privire la executarea silită a unor obligații rezultate din neexecutarea contractului de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori **********din *****, solicitând instanței încasarea din contul pârâtului *****în beneficiul reclamantului „Debit Lex” S.R.L. a datoriei, în sumă totală de 3 000 lei, precum și compensarea taxei de stat, în sumă de 270 lei și cheltuielilor de asistență

juridică, în sumă de 1 000 lei, cât și cheltuielilor de corespondență, în sumă de 6,95 lei.

Rezumând circumstanțele de fapt ale speței, instanța de judecată conchide că, între părțile litigante au fost instituite raporturi juridice obligaționale, **în temeiul contractului de credit nebancar cu dobândă** pentru consumatori **********din *****.

Reieșind din pretențiile revendicate de reclamant, cazului din speță îi sunt aplicabile prevederile Codului civil în redacția în vigoare la momentul semnării contractului de credit nebancar, și anume prevederile Codului civil în redacția în vigoare din 01 martie 2019.

Conform dispozițiilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea datoriei, instanța relevă următoarele.

Potrivit art.9 alin.(1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Iar, potrivit alin.(2) al aceluiași articol, drepturile și obligațiile civile apar:

a) din ***contracte*** și din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile;

c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi și obligații;

d) în urma creării și dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogățirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

Dispoziția art.10 alin.(1)-(2) Cod civil, statuează că, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu ***contractul***, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În temeiul art.1763 alin.(1) Cod civil, prin ***contractul de credit***, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte

persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.

Potrivit art.11 alin.(1)-(2) Cod civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Conform art.16 alin.(1) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) ***impunerea la executarea obligației în natură;***

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

Reieșind din prevederile art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu art.775 alin.(1) Cod civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În temeiul art.776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art.776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu art.858 alin.(1)-(2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art.901 alin.(1) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa:

a) să ceară executarea silită a obligaţiei;

b) să suspende executarea obligaţiei corelative;

c) să reducă obligaţia sa corelativă;

d) să recurgă la rezoluţiunea contractului;

e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare;

f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Conform art.912 alin.(1) Cod civil creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

Conform art.823 alin.(1)-(3) Cod civil, ***o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ*** (cesionar) în baza unui contract. ***Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar*** în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.

Potrivit art.824 Cod civil, cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată.

Conform prevederilor art.9 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că, normele de drept enunțate *supra* prevăd expres că, pentru a fi cesionată creanța, aceasta trebuie să fie sesizabilă, adică să existe la momentul cesiunii și să poată fi urmărită și executată silit. Drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

Drept urmare, în interpretarea corectă a normei date, instanța de judecată relevă că, cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta din urmă.

În speță, conform circumstanțelor cauzei civile, instanța a stabilit că, la **19 iulie 2021** a fost încheiat **contractul de cesiune** a creanței nr.1 (f.d.17-18) între *****, în calitate de cedent și „Debit Lex” S.R.L., în calitate de cesionar, prin care, ***** a cedat cesionarului „Debit Lex” S.R.L. - dreptul de creanță împotriva debitorilor săi.

Ulterior, la *****, ***** a încheiat cu pârâtul *****contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori *****, în temeiul căruia ***** s-a obligat să-i acorde lui *****un credit nebancar în sumă de 1 500 lei pe un termen de 30 zile,

iar ultimul s-a obligat să restituie creditul cu costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și graficul de rambursare a acestuia.

Totodată, instanța atestă că, *****a solicitat de la ***** și, respectiv, a beneficiat de un credit, în valoare totală de 1 500 lei, fapt consemnat de acesta în contractul de credit nebancar, prin urmare, *****, în temeiul contractului menționat *supra* a eliberat lui *****suma indicată mai *sus*.

Concomitent, instanța constată că, pârâtul nu și-a executat obligațiunile asumate conform ***contractului de credit nebancar*** prenotat *supra.*

Potrivit notificării nr.836 anexate la actele cauzei (f.d.22, 22-verso), rezultă că, la 23 mai 2022, „Debit Lex" S.R.L. a expediat în adresa pârâtului notificarea, prin care ultimul a fost informat despre contractul de cesiune dintre *****, în calitate de cedent și „Debit Lex" S.R.L., în calitate de cesionar, încheiat **la data de 05 mai 2022** (f.d.22) și despre necesitatea achitării datoriei scadente de **3 000 lei** în termen de 7 zile din momentul recepționării înștiințării, cât și obligația acestuia de a rambursa creditul nebancar și plățile aferente, precum și consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligațiunilor sale, pretenție lăsată fără răspuns și executare, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată.

Totodată, potrivit pct.1.7. din contractul de cesiune ***** - cedentul **va informa debitorul** în condițiile legii, prin intermediul cesionarului, dar **nu mai târziu de 5 zile din data semnării actului de predare-primire a debitorilor** conform prezentului contract, despre cesiunea creanței acestuia și substituirea cedentului de către cesionar în toate drepturile prezentate la data cesionării și cele viitoare ce decurg din creanța cesionată (f.d.17).

Astfel, instanța atestă faptul că, pârâtul nici nu a fost informat despre existența contractului de cesiune nr.1 între *****, în calitate de cedent și „Debit Lex" S.R.L., în calitate de cesionar, **încheiat, de fapt, la data de 19 iulie 2021** (f.d.17), ci a fost notificat despre încheierea unui „oarecare" contract de cesiune încheiat între aceleași părți, dar **datat cu 05 mai 2022**, însă nu astfel de contract de cesiune nu a fost anexat la suportul probant.

Instanța mai atrage atenția asupra faptului că, din materialul probatoriu nu este clar când a fost semnat și acel „act" de predare-primire a creanței, deoarece, de facto, a fost prezentat un contract de cesiune, sub nr.1 datat cu 19 iulie 2021, pe când creditul a fost acordat pârâtului cu mult mai târziu, și anume la *****.

Totodată, potrivit contractului de cesiune *****, cesionarul „Debit Lex" S.R.L. s-a obligat să achite cedentului ***** prețul cesiunii conform **anexei nr.1**, însă la materialele cauzei nu a fost prezentată **nici o anexă** prin care să se confirme că, „Debit Lex" S.R.L. a achitat în beneficiul ***** prețul creanței care se presupune că ar fi fost cesionată.

În acest sens, instanța relevă că, la caz a fost anexat un act de predare-primire la **anexa ******* din 20 mai 2022, (nefiind anexată și însăși anexa) ce este redactat parțial într-o limbă străină, dar și cu litere minuscule, iar din conținutul lui nu este clar cu

certitudine când a fost semnat acest act, precum și nu conține date detaliate despre creanță, nu conţine cauza transmiterii şi obiectul contractului, ceea ce contravine pct.1.5. al contractului de cesiune ***** (f.d.17).

Prin urmare, din motivele expuse *supra*, instanța de judecată nu poate reține acest act de predare-primire la **anexa ******* din 20 mai 2022 și conchide că, atâta timp, cât la materialele cauzei nu a fost prezentat un careva act de predare-primire în limba română, cât și nici anexa (menționată expres în contractul de cesiune) care ar demonstra transmiterea creanței respective și suma concretă a creanței, respectiv nu există o creanţă sesizabilă şi valabilă, care ar fi putut constitui obiectul cesionării, prin urmare, nu este confirmată cesionarea creanței.

În mod distinct, instanța reține că, la caz nu are relevanță contractul de cesiune din 19 iulie 2021 încheiat între *****, în calitate de cedent și „Debit Lex" S.R.L., în calitate de cesionar, or ***contractul de credit nebancar*** cu dobândă pentru consumatori **********din ***** dintre *****, în calitate de creditor și *****, în calitate de debitor ***a fost încheiat ulterior încheierii contractului de cesiune din 19 iulie 2021,*** ceea ce denotă cert că, ***creanța lui *****, nici nu exista la momentul transmiterii de către ***** către „Debit Lex" S.R.L. a drepturilor de creanță asupra debitorilor săi***, astfel că, ***la data încheierii contractului de cesiune a creanței***, ***** nici **nu avea încă instituit raportul obligaţional de credit nebancar cu pârâtul *****, respectiv ***nu exista o creanță sesizabilă și valabilă,*** care ar fi putut constitui obiectul cesionării, deoarece aceasta s-a format ulterior.

Or, conform art.823 alin.(1) Cod civil, ***o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț*** (cesionar) în baza unui contract. ***Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar*** în drepturile ce decurg din creanță.

În contextul normei legale indicate *supra*, instanța apreciază critic alegațiile părții reclamante precum că, momentul transmiterii creanței cesionate nu este momentul semnării contractului de cesiune, dar momentul semnării actului de predare-primire a creanțelor cesionate și că, drept temei al cesionării creanțelor servesc contractul de cesiune ***** și presupusul „act de predare-primire" anexat (fără nr. și dată) luate împreună, or conform art.823 alin.(1) Cod civil poate fi cesionată doar o ***creanță transmisibilă și sesizabilă***, norma juridică prin efectul căreia, condiția cerută prin lege *ad probationem și ad validatem* pentru cesiunea de creanță este contractul, astfel, pot fi cesionate doar creanțele sesizabile, existente la momentul încheierii contractului de cesiune.

Sintetizând, instanța de judecată atestă că, nemijlocit „Debit Lex" S.R.L. nu i-a acordat nici un împrumut pârâtului *****, or, din momentul încheierii contractului de cesiune a creanței, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, iar din presupusul „act de predare-primire" (ce nu a fost reținut de instanță ca o probă concludentă și pertinentă) - nu sunt descrise careva raporturi de împrumut

dintre „Debit Lex” S.R.L. și *****, constantându-se în speță, **lipsa suportului probatoriu din partea reclamantului.**

Astfel, un „careva” contract de cesiune încheiat între ***** şi „Debit Lex” S.R.L. nu poate avea incidență şi nu produce nici un efect de drept asupra raporturilor de credit apărute între „Debit Lex” S.R.L. și *****conform contractului de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori **********din *****, din care considerent instanța de judecată reține faptul că, „Debit Lex” S.R.L. nu deține nici un raport obligațional pecuniar față de pârâtul *****, iar conform contractului de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori **********din *****, anume ***** şi nu „Debit Lex” S.R.L. a realizat obligația de a da în proprietatea celeilalte părți suma de bani cu titlu de credit, iar în lipsa unui contract de cesiune și actului de primire-predare a creanței, **nemijlocit „Debit Lex” S.R.L. nu deține careva raporturi obligaționale cu pârâtul *****.**

Prin urmare, în circumstanțele în care, din materialele cauzei, instanța a apreciat critic presupusul „act de predare-primire”, iar alt act de precare-primire a creanței nu a fost prezentat, respectiv, nu sunt întrunite condițiile unui act juridic valabil, care naște, modifică sau încetează drepturile și obligațiile părților, iar partea reclamantă, contrar art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, nu a demonstrat existența unui raport obligațional între aceasta și pârâtul *****, în urma căruia ultimul ar fi obligat de a rambursa sumele datorate.

Din momentul realizării cesiunii, cesionarul substituie creditorul originar (cedentul) în cadrul raportului obligațional, devenind noul creditor. Cedentul are obligația de a remite toate actele în legătură cu dreptul său de creanță (cum ar fi spre exemplu, înscrisul constatator al creanței).

La caz, instanţa de judecată conchide că, aceste condiții esențiale nu au fost respectate, deoarece, prin prisma normei enunțate, se constată indubitabil faptul că, creanța pentru a fi cesionată trebuie să existe realmente la momentul cesionării şi să fie sesizabilă, adică să existe la momentul cesiunii, astfel încât să poată fi dedusă, urmărită şi executată silit.

În speță, contractul de cesiune a creanței datează cu 19 iulie 2021, adică a fost încheiat anterior semnării contractului de credit încheiat la *****.

Prin urmare, instanța conchide cu certitudine că, la data încheierii contractului de cesiune nr.1, ***** nu avea absolut nici o creanță valabilă faţă de *****, or, dreptul de creanță transmis prin cesiune era insesizabil ori prevedea o obligație inexistentă, deci care nu putea fi transmisă în sensul prevederilor art.823 Cod civil.

Astfel, în cazul dat, instanța atestă că, părțile urmau să opereze cu drepturile litigioase și nu cu cesiune de creanță.

Nu în ultimul rând, instanța menționează asupra unificării practicii judiciare, cât și multitudinea **precedentelor judiciare,** unde pe cauze similiare/identice au fost respinse acțiunile depuse de „Debit Lex” S.R.L., cum ar fi:

- hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 10 aprilie 2023, nr.2-22565/21 (2-21144265-12-2-29092021-1) - în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. către Secrieru Serghei cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată - rămasă **irevocabilă**, prin necontestare;

- hotărîrea Judecătoriei Hînceşti (sediul Central) din 07 iulie 2022, **menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău** din 11 aprilie 2023 - în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. către Pascaru Ștefan cu privire la încasarea datoriei în temeiul contractului de credit nebancar și încasarea cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost respinsă;

- hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 15 noiembrie 2023, nr.2-12140/23 (2-23086798-12-2-16062023) - în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Debit Lex” S.R.L. către Gorgos Valeria şi Gorgos Gheorghe privind încasarea datoriei formată în baza contractului de credit nebancar din 23 august 2022 (încheiat între OCN „MCP Finance” SRL şi Gorgos Valeria) şi a contractului de cesiune a creanţei f/nr din 16 august 2022 şi a cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată - rămasă **definitivă** prin **încheierea Curții de Apel Chișinău** din 26 martie 2024;

- hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 02 septembrie 2024, nr.2-11467/23 - în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Debit Lex” S.R.L. către Botnari Victor privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată - rămasă **definitivă** prin **încheierea Curții de Apel Chișinău** din 26 martie 2024;

- hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 02 septembrie 2024, nr.2-6559/24 (2-24052580-12-2-16052024) - în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Debit Lex” S.R.L. către Bounegru Gheorghe privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată - rămasă **definitivă** prin **încheierea Curții de Apel Chișinău** din 21 noiembrie 2024, etc..

Instanța remarcă că, prin prisma CtEDO, **precedentul judiciar este oligatoriu pentru instanțele care examinează cauze similiare.**

Reieșind din considerentele vociferate *supra*, instanța de judecată relevă, că urmează a se ține cont de precedentele invocate în prezenta cauză, pentru a nu fi încălcat art.6§1 CEDO.

În aceeași ordine de idei, CtEDO în jurisprudența sa, a constatat că, violarea principiilor egalității și nediscriminării are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat între persoane plasate în situații analogice sau compatibile fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă, sau când există o disproporție între scopul urmărit și mijloacele folosite. Statele contractante beneficiază de o marjă largă de apreciere

pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații similare justifică distincția în tratament.

Instanța enunță, că norma art.121 Cod de procedură civilă, statuează că, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Totodată, norma art.122 Cod de procedură civilă, stabilește că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale. Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanții la proces până la data stabilită de judecător, cu excepția cazurilor prevăzute la art.119^1 și art.372 alin.(1).

Din sensul normelor procedurale citate *supra*, derivă că, la baza hotărîrii judecătorești pot fi puse doar **probele pertinente, concludente şi admisibile.**

Instanța remarcă că, potrivit art.26 Cod de procedură civilă, procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dedusă judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei. Instanţa care judecă cauza îşi păstrează imparţialitatea şi obiectivitatea, creează condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei. Egalitatea părţilor în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încât nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Or, sensul normei procedurale citat mai *sus* este că, instanța urmează să organizeze procesul astfel încât, să acorde participanților la proces posibilitatea de a-și apăra drepturile lor, inclusiv posibilitatea de a prezenta probe în susținerea acțiunii.

În litigiul deferit judecății în prezenta speță, se reține că, instanța a pus la dispoziția ambelor părți posibilitatea de a-și apăra drepturile lor, însă, reclamantul nu și-a valorificat dreptul său de a prezenta probe suplimentare și pertinente ce ar confirma temeinicia acțiunii depuse.

În această ordine de idei, instanța conchide că, avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. nu a prezentat nici un argument de natură să confirme solicitările sale din cererea de chemare în judecată, motive pentru care se impune concluzia de respingere a cerinței indicate mai *sus.*

Prin urmare, având în vedere lipsa temeiurilor de drept, care să confirme pretențiile reclamantului, instanța de judecată conchide că, cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. către *****privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Corespunzător, se impune adoptarea unei soluții de respingere a pretențiilor formulate de avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. față de *****.

***Cu referire la solicitarea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată*,** instanța de judecată o consideră neîntemeiată, ce urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei (luând în considerație data depunerii acțiunii).

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Astfel, luând în considerație că, cerința principală din acțiunea înaintată de către „Debit Lex” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei a fost respinsă, ca neîntemeiată, în mod subsecvent, urmează a fi respinsă și cerința accesorie cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai *sus*, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către partea reclamantă şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) sprijinite cu dispoziţia art.119 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Sintetizând cele expuse mai *sus* și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art.art.118, 121-122 Cod de procedură civilă, instanța de judecată conchide că acțiunea înaintată de avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. către *****privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.art.236, 238-240 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Lunca Ion în interesele „Debit Lex” S.R.L. către *****privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul : **Natalia Moldovanu**